

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

REPUBLIKA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

Primljeno: 01 -02- 2021	Prilog 64		
e-mail	eojn	neposredno	poštom
KLASA: UP/11034-02/20-01/807			
URBROJ: 383-01/21-13			

Poslovni broj: UsII-447/20-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Borisa Markovića, predsjednika vijeća, mr. sc. Mirjane Juričić i Blanše Turić, članice vijeća te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Telur d.o.o., Zagreb, Dubravkin trg 5, OIB: 64720212310, zastupan po odvjetniku Marijanu Vešligaju iz Odvjetničkog društva Vešligaj i Sliepčević iz Zagreba, Froudeova 9, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Hrvatskog operatora prijenosnog sustava d.o.o., Zagreb, Kupska 4 i Končar – Montažni Inženjering d.d., Zagreb, Borongajska cesta 81c, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 8. siječnja 2021.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/20-01/807, urbroj: 354-01/20-8 od 3. studenoga 2020.

Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja kao neosnovana (točka 1. izreke rješenja), te je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka (točka 2. izreke rješenja).

Tužitelj u tužbi u bitnom navodi da je naručitelj dužan sukladno članku 290. Zakona o javnoj nabavi pregledati i ocijeniti ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije, a budući da dostavljena tipska ispitivanja odabranog ponuditelja nisu sukladna traženom osobito sa izjavom garantiranih tehničkih karakteristika za ponuđenu opremu (DoN3), na stranici 7/17 liste garantiranih tehničkih karakteristika za podmorski kabel, naručitelj je trebao ponudu odabranog ponuditelja odbiti. Posebno ističe da mu nije dostavljeno mišljenje Fakulteta elektronike i računarstva na očitovanje, a u ključnom dijelu obrazloženja u odnosu na navedeni žalbeni navod, tuženik se poziva upravo na navedeno mišljenje, uz navod tuženika da je odluku donio „posebice uzimajući u obzir citirana mišljenja svih navedenih relevantnih tijela“. Smatra da je takvo postupanje tuženika suprotno načelu kontradiktornosti postupka koje proizlazi iz članka 426. Zakona o javnoj nabavi. U odnosu na navedeno mišljenje koje je pribavio tek uvidom u spis nakon donošenja rješenja, u prilogu dostavlja tehničku podršku (mišljenje) jednog na najrenomiranijih svjetskih proizvođača kabela, koji

također navodi da predmetni kablovi ne odgovaraju niti traženoj normi Cigre TB 490, koja se navodi u dokumentaciji o nabavi kao dopušteno odstupanje. Smatra da dostavljena tipska ispitivanja dostavljena po odabranom ponuditelju, ne odgovaraju za traženi kabel, pa čak ni uz primjenu dozvoljenih odstupanja u točki 5.2.1. Dokumentacije o nabavi 2. Nadalje, ističe da se u dostavljenom ESPD obrascu odabrani ponuditelj oslonio na Hellenic Cabels S.A., Grčka u pogledu traženih uvjeta tehničke i stručne sposobnosti iz Dokumentacije o nabavi 1 te je u prilogu navedenog dostavio i izjavu o raspolaganju resursima i opis ugovora u kojem je navedeno iskustvo navedene osobe. Međutim, u prethodnom rješenju u tom smislu je tuženik utvrdio da je „ocjenjeno da odabrani ponuditelj nije dokazao da ispunjava uvjete tehničke i stručne sposobnosti, slijedom navedenog njegova je ponuda nepravilna...“. Navedeno pravno shvaćanje i primjedbe tuženika iz prethodnog rješenja (protiv kojeg naručitelj nije pokrenuo upravni spor) pravno su obvezujuće za naručitelja, temeljem članka 425. stavka 6. Zakona o javnoj nabavi. Zbog toga je naručitelj u nastavku postupka, temeljem članka 295. Zakona o javnoj nabavi trebao odbiti kao nepravilnu ponudu odabranog ponuditelja, no međutim, umjesto toga naručitelj je pozvao odabranog ponuditelja na zamjenu gospodarskog subjekta na koji se oslanja, te ponovno dozvolio oslanjanje na gospodarski subjekt Fulgor S.A., usprkos činjenici da je dopuštenje oslanjanja na gospodarski subjekt Fulgor S.A. ocjenjeno u prethodnom rješenju Državne komisije kao pogrešno. Umjesto odgovora na navedeni prigovor tuženik je samo naveo da je predmetna zamjena gospodarskog subjekta sukladna članku 275. stavku 2. Zakona o javnoj nabavi, pa iz navedenog proizlazi da predmetno rješenje tuženika u ovom dijelu ne sadrži razloge zbog kojih nije usvojen koji od zahtjeva stranke, te da je već i zbog toga protivan članku 98. Zakona o općem upravnom postupku. Smatra da je naručitelj u tom dijelu zasigurno odstupio i od načelnog stava Europskog suda koji je najjasnije izražen u mišljenju nezavisnog odvjetnika, koje je priloženo presudi Europskog suda C-387/14 od 4. svibnja 2017. Primjenom navedenog postupanje naručitelja u ovom postupku, bilo je na način da se fotografija koja je nepravilna, mijenja novom fotografijom izrađenom djelomično čak i od drugog fotografa umjesto onog koji je prethodno djelomično izradio fotografiju (subjekt na koji se ponuditelj oslonio), iako je upravo prethodno i utvrđeno da taj „novi fotograf“ ne može sudjelovati u izradi fotografije. Osim navedenog ističe da se odabrani ponuditelj u ponovljenom postupku oslonio na Fulgor S.A. temeljem dostavljene izjave o raspolaganju resursima koja ne sadrži izričito izjave tog subjekta da će taj subjekt izvoditi radove, za koje se ta sposobnost traži, niti to proizlazi iz cjelokupne ponude odabranog ponuditelja. Nadalje, ističe da je u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda, naručitelj dopisom od 11. rujna 2020. od odabranog ponuditelja zatražio za gospodarske subjekte Fulgor S.A. i Asso. Subsea limited, potvrdu porezne uprave između ostalog i o nepostojanju poreznog duga odnosno duga po osnovi zdravstvenog i mirovinskog osiguranja u Republici Hrvatskoj. Tužitelj smatra da tuženik neosnovano u pobijanom rješenju navodi da Zakon o javnoj nabavi ne definira izrijeком način dokazivanja nepostojećih dospjelih poreznih obveza i obveza za mirovinsko i zdravstveno osiguranje u Republici Hrvatskoj, ako gospodarski subjekt nema poslovni nastan u Republici Hrvatskoj. Ističe da gospodarski subjekt koji nema poslovni nastan u Republici Hrvatskoj, nepostojanje osnove za isključenje u Republici Hrvatskoj može dokazati isključivo potvrdom Porezne uprave, a naručitelj je u predmetnom postupku prihvatio izjave gospodarskih subjekata iz Grčke i Cipra, na koje se odabrani ponuditelj oslanja, da nemaju duga iz članka 252. Zakona o javnoj nabavi, što naručitelj nije smio učiniti jer predmetne izjave nisu propisane Dokumentacijom o nabavi i člankom 265. stavkom 1. točkom 2. Zakona o javnoj nabavi. Tužitelj predlaže da ovaj Sud donese presudu kojom će usvojiti tužbu i poništiti rješenje tuženika te odluku o odabiru i naložiti zainteresiranoj osobi Hrvatskom operatoru prijenosnog

sustava d.o.o. da mu nadoknadi troškove žalbenog postupka u iznosu od 100.781,25 kn, kao i podmirenje troškova upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn.

Tuženik je u odgovoru na tužbu ostao kod razloga navedenih u obrazloženju pobijanog rješenja te je istakao da u odnosu na prigovor tužitelja glede tipskih ispitivanja da je kabel tražen u predmetnom postupku „Taylor – made“ proizvod, pa je iz tog razloga u međunarodnim normama i tehničkim preporukama ostavljena mogućnost da se proizvođačima priznaju tipska ispitivanja za podmorske kabele koji odstupaju od točno traženih specifikacija u određenom postupku, ali su propisane granice dopuštenih odstupanja za točno definirane parametre. Nadalje, tuženik se u odgovoru izjasnio i o prigovorima tužitelja glede pristranosti gospodarskih subjekata koji su na okolnost prihvatljivosti priloženih tipskih ispitivanja dali svoja mišljenja te je istaknuo da u žalbenom postupku, sukladno načelu utvrđivanja materijalne istine, utvrđuje sve činjenice i okolnosti koje su bitne za zakonito i pravilno rješavanje upravne stvari, ali nije dužan očitovati se na svaku pojedinu rečenicu i navod tužitelja iz žalbe. Podredno, ističe da se radi o potpuno paušalnom navodu kojeg tužitelj nije dokazao niti u žalbenom postupku, a niti u upravnom sporu ne dostavlja dokaze na okolnost eventualne pristranosti gospodarskih subjekata koji su dali svoja mišljenja. Tuženik je obrazložio razloge za neosnovanost istaknutog prigovora povrede načela kontradiktornosti žalbenog postupka. Tuženik se u svom odgovoru detaljno očitovao i na prigovore tužitelja vezane za osporavanje zakonitosti ocjene tuženika u pogledu postupanja naručitelja u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda, a vezano za primjenu instituta oslanjanja i posljedično dokazivanja tehničke i stručne sposobnosti odabranog ponuditelja. Tuženik smatra da je u ponovljenom postupku naručitelj postupio sukladno zakonskim odredbama, a poštujući pravno shvaćanje i primjedbe tuženika iz ranijeg rješenja što detaljno opisuje u svom odgovoru. Smatra da je oslanjanje radi dokazivanja relevantnog stručnog iskustva moguće samo ako će taj subjekt izvoditi radove za koje se ta sposobnost traži te je u tu svrhu naručitelj u Dokumentaciji o nabavi propisao da izjava, između ostalog, mora sadržavati navod o dijelu posla koji će taj subjekt izvoditi. Uvidom u izjavu koji tužitelj osporava utvrđeno je da se radi o izjavi o ustupanju resursa izdanoj od strane Fulgor S.A. dana 18. travnja 2020. kojom navedena firma potvrđuje da odabranom ponuditelju ustupa iskustvo u vidu navedene reference, te se navodi da se navedeno iskustvo stavlja na raspolaganje u svrhu dokazivanja ponuditeljeve sposobnosti i tijekom izvršenja ugovora za poslove polaganja kabela i izradu kabelskih spojnica u točkama b.1. i b.2. u Dokumentaciji o nabavi 4. U pogledu osporavanja valjanosti dokaza kojeg je odabrani ponuditelj dostavio za gospodarske subjekte na čiju se sposobnost oslanja, a na okolnost dokazivanja nepostojanja dospjelih poreznih obveza i obveza za mirovinsko i zdravstveno osiguranje u Republici Hrvatskoj ističe da je odabrani ponuditelj u žalbenom postupku dostavio rješenja Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Zagreb, Ispostava za nerezidente od 22. rujna 2020. povodom zahtjeva za izdavanje potvrda za strane porezne obveznike Fulgor S.A., Grčka i Asso. Subsea. limited, Cipar, kojim rješenjima su zahtjevi podnositelja odbijeni s obrazloženjem da je utvrđeno da navedeni strani porezni obveznici nemaju poslovni nastan u Republici Hrvatskoj te nemaju dodijeljen osobni identifikacijski broj (OIB), pa obzirom da Porezna uprava ne vodi službenu evidenciju o plaćanju dospjelih poreznih obveza za podnositelje zahtjeva koji u Republici Hrvatskoj nemaju poslovni nastan, odnosno OIB, nije moguće postupiti po podnesenom zahtjevu i izdati potvrdu o stanju poreznog duga. Tuženik u tom smislu upućuje i na odgovarajuću sudsku praksu izraženu u presudi ovoga Suda UsII-78/20. Predlaže da ovaj Sud odbije tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan, a u slučaju usvajanja tužbenog zahtjeva, sam riješi stvar u skladu s odredbom članka 434. stavka 4. Zakona o javnoj nabavi.

Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu Hrvatski operator prijenosnog sustava d.o.o., Zagreb dostavio je odgovor na tužbu u kojem u bitnom navodi da suprotno tvrdnji tužitelja prihvaća da kabelski sustav nad kojim su uspješno provedena tipska ispitivanja može biti s kabelom različitog poprečnog presjeka, nazivnog napona i konstrukcije od ponuđenog kabela, a time i različite armature u smislu debljine i broja sloja armature u odnosu na ponuđeni kabel. Nadalje, naručitelj općenito ukazuje na činjenicu da tužitelj u svojoj žalbi pred tuženikom uopće nije sporio sukladnost dokumenta Izvještaj o tipskom ispitivanju s odredbama iz Dokumentacije o nabavi te to čini tek u ovom postupku, dok je u žalbenom postupku pred tuženikom smatrao spornim to da u dokumentu Izvještaj o tipskom ispitivanju stoje karakteristike kabela drugačije od onih u dokumentu Popunjena izjava garantiranih tehničkih karakteristika za ponuđenu opremu (DON3). Zainteresirana osoba se izjasnila i u pogledu prigovora tužitelja koji se odnose na oslanjanje na dug od gospodarskog subjekta, što detaljno obrazlaže kao i prigovore u vezi potvrde Porezne uprave, te iste smatra neosnovanim. Predlaže da ovaj Sud odbije tužbu i potvrdi rješenje tuženika.

Zainteresirana osoba Končar – Montažni Inženjering d.d., Zagreb u odgovoru na tužbu navodi da je tužitelj u potpunosti zanemario da u Dokumentaciji o nabavi postoje odredbe prema kojima je ponuditeljima dopušteno dostaviti izvještaje o tipskim ispitivanjima provedenim na podmorskim kabelima koji su različiti od ponuđenih kabela ako oni zadovoljavaju točno propisane uvjete. Smatra da je tuženik u provedenom žalbenom postupku, suprotno navodima tužitelja, utvrdio da su prema odredbama Dokumentacije o nabavi, ponuditelji ovlašteni dokazati sukladnost ponuđenih kabela s tehničkim specifikacijama i izvještajima o tipskim ispitivanjima koja su provedena na kabelima koja se razlikuju od ponuđenih ako ispunjavaju taksativno navedene uvjete. U pogledu mišljenja koje je tužitelj dostavio od strane Prysmian Powelinx S.R.L. ističe da tužitelj isto nije dostavio u okviru žalbenog postupka pa stoga to mišljenje nije bilo moguće ocijeniti niti osporavati u tome postupku, odnosno sukobiti s mišljenjima svih ostalih relevantnih tijela koja su dala oprečno mišljenje.

Nadalje, navodi i razloge zbog kojih smatra da prigovori u vezi zamjene gospodarskog subjekta na kojega se odabrani ponuditelj oslonio te sadržaj izjave o stavljanju resursa na raspolaganje, kao i postojanje osnove za isključenje gospodarskih subjekata na koje se odabrani ponuditelj oslonio nisu osnovani, što u svom odgovoru detaljno obrazlaže. Predlaže da ovaj Sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Odgovori tuženika na tužbu i zainteresiranih osoba dostavljeni su suprotnim strankama u postupku sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.).

Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke kao i očitovanja stranaka tijekom upravnosudskog postupka te je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja u smislu odredbe članka 55. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima, utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prema podacima u spisu predmeta proizlazi da je naručitelj Hrvatski operator prijenosnog sustava d.o.o., Zagreb, objavio dana 3. siječnja 2020. u elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2019/S OF5-0051228, predmet nabave isporuka i polaganje podmorskih kabela 110 kV, a kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda pri čemu su kriteriji i njihov relativni značaj cijena ponude (85%), jamstveni rok (10%) i iskustvo voditelja projekta zaduženog za realizaciju ugovora (5%). Naručitelj je u predmetnom postupku javne nabave zaprimio četiri ponude, od kojih je dvije ponude ocijenio valjanima te je 21. svibnja 2020. donio odluku o odabiru kojom je odabrao ponudu

ponuditelja Končar-Montažni inženjering d.d., Zagreb. Na predmetnu odluku o odabiru žalbu je podnio tužitelj Telur d.o.o., Zagreb te je tuženik odlučujući o žalbi tužitelja rješenjem od 15. srpnja 2020. poništio odluku o odabiru te predmet vratio naručitelju na ponovno postupanje. Nakon toga naručitelj je proveo novi pregled i ocjenu ponuda i dvije ponude ocijenio valjanima te je 1. listopada 2020. donio odluku o odabiru kojom je odabrao ponudu ponuditelja – zainteresirane osobe Končar-Montažni Inženjering d.d. Zagreb te se na predmetnu ponudu tužitelj ponovno žalio, a tuženik je osporenim rješenjem u ovom upravnom sporu žalbu tužitelja odbio kao neosnovanu kao i njegov zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka.

Tužitelj u tužbi prvenstveno prigovora da tipska ispitivanja dostavljena u ponudi odabranog ponuditelja ne odgovaraju za traženi kabel, jer su ispitivanja izvršena za kabel sa armaturom od spiralno nanesenih okruglih žica od pocinčanog čelika jednog sloja debljine 5,8 mm, dok je u listi zahtjevnih tehničkih podataka za podmorski kabel traženo da armatura bude izvedena od pocinčane čelične žice u dva sloja namotane u suprotnim smjerovima, debljine 7 mm. Tužitelj smatra da sporna tipska ispitivanja ne odgovaraju za traženi kabel čak ni uz primjenu dozvoljenih odstupanja budući da su dozvoljena odstupanja samo u pogledu poprečnih presjeka, nazivnih napona i konstrukcija, a ne i u pogledu drugih karakteristika odnosno konkretno debljina ili broj slojeva armature kabela.

Prema ocjeni ovoga Suda u konkretnoj javnoj nabavi naručitelj, odnosno prvozainteresirana osoba je u potpunosti primijenila međunarodno priznate norme i tehničke preporuke kojima se definiraju dopuštena odstupanja tipski ispitanih kabela od dokumentacijom traženog kabela te tipski izvještaji ispitivanja sadrže podatke o provedenim tipskim ispitivanjima i u njima se navode tehničke karakteristike kabela i kablenskog pribora koji je bio predmet tipskog ispitivanja. Pravilno smatra tuženik da tehničke karakteristike ne moraju biti identične ponuđenom kabeu, odnosno, izvještaji o provedenim tipskim ispitivanjima se ne moraju odnositi na ponuđeni tip kabela ali moraju udovoljavati s aspekta priznavanja tipskih ispitivanja. Dakle, ako su ispunjeni svi uvjeti za priznavanje tipskih ispitivanja iz točke podtočke 5.2.1. Dokumentacije o nabavi, u takvim okolnostima provedena tipska ispitivanja su primjenjiva i na ponuđeni kabel, odnosno odgovara za traženi podmorski trožilni 110 kV kabel i njemu odgovarajući kablenski pribor sukladno točki 5.2. Dokumenta „Tehničke specifikacije – DON2“. Nadalje, treba napomenuti da je naručitelj ponovljeni pregled i ocjenu ponude odabranog ponuditelja u spornom dijelu utemeljio na mišljenjima projektanata predmetne investicije i konzultanata Dalekovod projekt d.o.o. i Projektni biro Split d.o.o., kao i na mišljenjima Instituta za elektroprivredu d.d. i Končar-Institut za elektrotehniku d.d. koji potvrđuju da su dostavljena tipska izvješća odabranog ponuditelja prihvatljiva za ponuđeni kabel koji je u potpunosti sukladan zahtjevima dokumentacije o nabavi, kako to pravilno zaključuje tuženik te nalazi da prigovori tužitelja izneseni u tom pravcu nisu osnovani.

U provedenom postupku pravilno su ocjenjene neosnovanim i paušalnim tvrdnje tužitelja o pristranosti navedenih gospodarskih subjekata koji su se na okolnosti prihvatljivosti priloženih tipskih ispitivanja očitovali odnosno koji su dali svoja mišljenja, jer tužitelj takve svoje tvrdnje nije dokazao ni u žalbenom postupku, a niti u ovom upravnom sporu dostavlja dokaze na te okolnosti pa se iste nisu mogle prihvatiti.

Prema odredbi članka 426. stavka 1. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 120/16.) stranke žalbenog postupka imaju pravo očitovati se o zahtjevima i navodima druge strane i predložiti dokaze, dok je stavkom 2. istog članka Zakona propisano da će Državna komisija svakoj stranci dostaviti podneske kojima se raspravlja o glavnoj stvari ili predlažu nove činjenice i dokazi.

Suprotno tvrdnji tužitelja u konkretnom slučaju nije povrijeđeno načelo kontradiktornosti iz navedenog članka Zakona, jer je predmet upravnog postupka kao i ovog upravnog spora ocjena zakonitosti rješenja tuženika, a tuženik ocjenu zakonitosti naručiteljevog pregleda i ocjene ponuda donosi na temelju odredaba Dokumentacije o nabavi, ponudbenoj dokumentaciji, očitovanja stranaka i dostavljenih dokaza te je jasno da je tužitelj sve dokaze u prilog osnovanosti svojih navoda iz žalbe sukladno navedenoj zakonskoj odredbi bio dužan dostaviti u žalbenom postupku, pa kako je to propustio učiniti, sadržaj istih ne može biti predmet ovog upravnog spora. Stoga tužitelj neosnovano tvrdi da je povrijeđeno načelo kontradiktornosti žalbenog postupka jer mu nije dostavljeno na očitovanje mišljenje Fakulteta elektronike i računarstva koje je odabrani ponuditelj dostavio uz očitovanje na žalbu od 26. listopada 2020. Naime, u konkretnom slučaju stranke žalbenog postupka i to tužitelj kao žalitelj, naručitelj i odabrani ponuditelj su dostavili tuženiku svoja očitovanja kojima se međusobno očituju na navode druge stranke te su dostavili odgovarajuće dokaze na temelju kojih je tuženik utvrdio i ocijenio da je prema stanju spisa i dobivenim očitovanjima stranaka mogao utvrditi činjenično stanje, pa se ne može govoriti o povredi načela kontradiktornosti kako to pogrešno smatra tužitelj.

Nisu osnovani niti prigovori tužitelja kojima osporava zakonitost ocjene tuženika u pogledu postupanja naručitelja u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda, a vezano za primjenu instituta oslanjanja i posljedično dokazivanja tehničke i stručne sposobnosti odabranog ponuditelja. Naime, zakonska obveza naručitelja je da provjeri ispunjavaju li drugi subjekti na čiju se sposobnost gospodarski subjekt oslanja relevantne kriterije za odabir gospodarskog subjekta te ako utvrdi da ne udovoljavaju relevantnim kriterijima za odabir gospodarskog subjekta mora tražiti zamjenu. Budući da je u konkretnom slučaju utvrđeno kako gospodarski subjekt na kojeg se odabrani ponuditelj oslonio u trenutku predaje ponude ne udovoljava relevantnim kriterijima za odabir gospodarskog subjekta odnosno uvjetu tehničke i stručne sposobnosti, naručitelj je postupio u skladu s odredbom članka 275. stavka 2. Zakona o javnoj nabavi i zatražio zamjenu subjekta na čiju se sposobnost naručitelj oslonio. Zamjena subjekta na kojeg se ponuditelj oslonio legitiman je institut koji je propisan Zakonom o javnoj nabavi pa je u tom smislu pravilno ocijenio tuženik da je bespredmetno od strane tužitelja taj institut dovoditi u vezu s institutom iz članka 293. Zakona o javnoj nabavi na način kako to čini tužitelj te ukazuje na odstupanje odredbi u pogledu zamjene sa granicama primjene članka 293. Zakona o javnoj nabavi.

U pogledu sadržaja izjave o ustupanju resursa izdanu od strane Fulgor S.A. Grčka, dokument kojega je odabrani ponuditelj dostavio na temelju zahtjeva naručitelja za zamjenom sukladno članku 275. stavku 2. Zakona o javnoj nabavi za koji tužitelj tvrdi da ne sadrži izričitu izjavu tog subjekta da će izvoditi radove za koje se ta sposobnost traži također nije osnovan. Naime, oslanjanje radi dokazivanja relevantnog stručnog iskustva je moguće ako će taj subjekt izvoditi radove za koje se ta sposobnost traži te je u tu svrhu naručitelj u Dokumentaciji o nabavi propisao da izjava, između ostalog, mora sadržavati navod o dijelu posla koji će taj subjekt izvoditi. Iz izjave koju tužitelj osporava proizlazi da se radi o izjavi o ustupanju resursa izdanu od strane Fulgor S.A. 18. travnja 2020. kojom navedena firma potvrđuje da odabranom ponuditelju ustupa iskustvo u vidu navedene reference te se navodi da se navedeno iskustvo stavlja na raspolaganje u svrhu dokazivanja ponuditeljeve sposobnosti i tijekom izvršenja ugovora za poslove polaganja kabela i izradu kabelskih spojnica u točkama B.1. i B.2. u Dokumentaciji o nabavi 4. Prema tome iz navedene izjave proizlazi da će navedeni gospodarski subjekt sudjelovati u izvršenju ugovora odnosno izvoditi će radove i to radove polaganje kabela i izrade kabelskih spojnica pa se stoga ne može

prihvatiti tvrdnja tužitelja da je stavljanje resursa na raspolaganje izjednačeno sa izvođenjem radova.

Tvrdnje tužitelja kojima osporava valjanost dokaza koje je odabrani ponuditelj dostavio za gospodarske subjekte na čiju se sposobnost oslanja, a na okolnost dokazivanja nepostojanja dospjelih poreznih obveza i obveza za mirovinsko i zdravstveno osiguranje u Republici Hrvatskoj tuženik je pravilno ocijenio neosnovanima. Naime, kada se radi o gospodarskom subjektu s poslovnim nastanom izvan Republike Hrvatske za takvog subjekta je potrebno dokazati nepostojanje dospjelih poreznih obveza i obveza za mirovinsko i zdravstveno osiguranje u Republici Hrvatskoj i u državi poslovnog nastana tog gospodarskog subjekta, a sukladno odredbi članka 252. stavka 1. točke 2. i članka 265. stavka 1. točke 2. Zakona o javnoj nabavi. Odabrani ponuditelj je tuženiku u žalbenom postupku dostavio rješenje Ministarstva financija Republike Hrvatske, Porezne uprave, Područnog ureda Zagreb, Ispostave za nerezidente od 22. rujna 2020. povodom zahtjeva za izdavanje potvrde za strane porezne obveznike Fulgor S.A., Grčka i Asso.subsea Limited, Cipar, kojim rješenjima su zahtjevi podnositelja odbijeni s obrazloženjem da je utvrđeno da navedeni strani porezni obveznici nemaju poslovni nastan u Republici Hrvatskoj te nemaju dodijeljen osobni identifikacijski broj (OIB) pa Porezna uprava ne vodi službenu evidenciju o plaćanju dospjelih poreznih obveza za podnositelje zahtjeva u Republici Hrvatskoj te nemaju poslovni nastan odnosno OIB pa nije moguće postupiti po podnesenom zahtjevu i izdati potvrdu o stanju poreznog duga. Dakle, kako nije sporno da poslovnom subjektu nije dodijeljen OIB u Republici Hrvatskoj Porezna uprava tada ne raspolaže podacima o eventualnom poreznom dugu pa ne može niti izdati potvrdu o stanju duga pa se u takvoj situaciji jedino može zaključiti da ne postoji evidentirani porezni dug pravnog subjekta o kojem je riječ, kako to pravilno smatra i tuženik, pa rješenje Porezne uprave dostavljeno u žalbenom postupku predstavlja dokument koji je po svom sadržaju odnosno značenju i pravnoj snazi istovjetan izjavi ovlaštene osobe gospodarskog subjekta o nepostojanju dospjelih poreznih obveza i doprinosa za socijalno osiguranje u Republici Hrvatskoj.

S obzirom na navedeno, prema ocjeni ovoga Suda, pravilno je postupio tuženik kada je odbio žalbu tužitelja kao neosnovanu te je za to naveo jasne i valjane razloge koje u cijelosti prihvaća i ovaj Sud, a prigovori tužitelja izneseni u tužbi nisu osnovani niti su od utjecaja na zakonitost pobijanog rješenja.

Imajući u vidu navedeno trebalo je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, odbiti tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan, kao i zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora iz razloga jer tužitelj nije uspio u upravnom sporu.

U Zagrebu 8. siječnja 2021.

Predsjednik vijeća:
Boris Marković, v.r.

Za točnost otpavka - ovlaštenu službenik
Tanja Nemčić

